

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2016 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster de uitslag van het tentamen van de cursus Academische Competenties Marketing vastgesteld.

Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 9 februari 2017 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Feiten en omstandigheden

Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Appellant volgt de premaster Marketing Management en heeft in het kader daarvan het hertentamen van de cursus Academische Competenties Marketing afgelegd, inhoudende het schrijven van een paper met één andere student. De eerste tentamenpoging werd beoordeeld met een 5.0. Na feedback van de docent heeft appellant de paper aangepast in het kader van het hertentamen. Appellant is het niet eens met de beoordeling daarvan en het toegekende cijfer 5.2.

3. Standpunten partijen

- 3.1 Appellant heeft aangevoerd dat hij na de eerste tentamenpoging veel verbeteringen in zijn paper heeft doorgevoerd en daarom in de herkansing meer dan 0.2 punt erbij had moeten krijgen. In beroep voert appellant enkele inhoudelijke argumenten aan waarom hij het niet eens is met de beoordeling van de paper. Hij is van mening dat hij op een aantal onderdelen te hard is afgerekend omdat niet al die onderdelen expliciet in de vraagstelling of de cursusstof terug te vinden zijn. Omdat enige mate van subjectiviteit bij schrijfopdrachten onvermijdelijk is, wilde appellant zijn opdracht met de examiner bespreken. Hoewel appellant feedback heeft gekregen op zijn paper heeft appellant zowel tijdens de inzage als tijdens het gesprek in het kader van de poging tot minnelijke schikking niet het gevoel gehad dat er naar zijn argumenten werd geluisterd; een inhoudelijke discussie werd afgehouden.
- 3.2 Appellant vraagt zich af of de *peer assessment* van de eerste tentamengelegenheid – toen de samenwerking met zijn groepsgeenoot wel in balans was – in de puntenverdeling bij het hertentamen is meegewogen. Appellant stelt dat hij bij de herkansing veel meer werk heeft verricht dan zijn groepsgeenoot. Hier had bij de becijfering rekening mee gehouden moeten worden, aldus appellant.
- 3.3 Appellant doet een beroep op de hardheidsclausule om alsnog toegelaten te worden tot de masteropleiding. Doordat hij voor het onderhavige tentamen 0.3 punt tekort komt voldoet hij niet aan de toelatingseisen voor de masteropleiding, terwijl hij voor alle andere cursussen van het premasterprogramma goede cijfers heeft gehaald en dus heeft laten zien dat hij het niveau aankan.
- 3.4 Verweerster voert aan dat de paper in de herkansing slechts 0.2 punt hoger is beoordeeld omdat er slechts marginale aanpassingen waren gedaan. Om een voldoende te krijgen hadden essentiële veranderingen doorgevoerd moeten worden in de paper. Ten aanzien van de stelling van appellant dat niet alles waar hij op is afgerekend expliciet in de vraagstelling of de cursusstof terug te vinden is, laat verweerster ter zitting weten dat het onderdeel is van de academische vorming dat appellant inzicht heeft in hetgeen relevant is bij het schrijven van een paper. Bij alle papers die net wel of net niet voldoende werden beoordeeld heeft een tweede beoordeling plaatsgevonden door een onafhankelijke tweede beoordelaar, om de beoordeling zoveel mogelijk te objectiveren. De tweede beoordelaar beoordeelde het paper van appellant met een 5.0. Beide beoordelaars hebben de paper beoordeeld aan de hand van een beoordelingsformulier. Verweerster heeft geconstateerd dat er bij de totstandkoming van het cijfer niet is gebleken van procedurele tekortkomingen.
- 3.5 Verweerster kan ter zitting niet antwoorden op de vraag of een *peer assessment* is meegenomen bij de beoordeling. Het kan volgens verweerster echter niet zo zijn dat appellant een voldoende zou moeten krijgen om het enkele feit dat hij meer werk heeft gedaan.
- 3.6 Ten aanzien van het beroep van appellant op de hardheidsclausule om alsnog toegelaten te kunnen worden tot de masteropleiding laat verweerster weten de omstandigheid dat een student net niet aan de toelatingseisen voldoet, geen bijzondere omstandigheid te vinden op grond waarvan een uitzondering moet worden gemaakt. Daarvan is enkel sprake bij omstandigheden die door de

studentendecaan zijn vastgesteld zoals ziekte of bijzondere familieomstandigheden. Om die reden is een extra tentamen gelegenheid niet aan de orde, aldus verweerster.

4 Overwegingen college

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of de beslissing in overeenstemming is met de regeling(en) en of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 Uit de voorgaande overweging vloeit voort dat het college niet kan treden in de inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van appellant. Het college kan slechts toetsen of de procedure van tentamineren en beoordelen zorgvuldig is verlopen.
- 4.3 Het college stelt vast dat de examinerator bij de beoordeling gebruik heeft gemaakt van een vooraf vastgesteld beoordelingsformulier waaruit de beoordelingscriteria en de weging blijken. Het college wijst er op dat de beoordeling met dit beoordelingsformulier geobjectiveerd is, maar dat een deels subjectieve invulling of accentlegging inherent is aan de beoordeling van een paper waardoor verschillen in de marge van de beoordeling tussen meerdere docenten niet geheel kunnen worden voorkomen. Het college neemt in aanmerking dat er bij het beoordelen van de paper van appellant twee onafhankelijke en deskundige docenten betrokken zijn geweest. In dit geval staat vast, dat beide docenten onafhankelijk van elkaar tot nagenoeg hetzelfde eindoordeel kwamen. Het college stelt vast dat appellant afdoende op de hoogte was van de criteria aan de hand waarvan de paper werd beoordeeld. In de stelling van appellant dat in de opdracht niet alle onderdelen waren geëxpliciteerd die in paper dienden terug te komen, ziet het college geen argument om tot het oordeel te komen dat de procedure van tentamineren en beoordelen onzorgvuldig was. Het college is van oordeel dat de vraagstelling of opdracht niet expliciet alle onderdelen hoeft te noemen die moeten worden besproken in het antwoord. Bij een tentamen mag een beroep worden gedaan op het inzicht van een student om te beoordelen welke aspecten van de stof relevant zijn bij het schrijven van een paper. Het is daarbij logisch dat de juiste uitwerking niet helemaal wordt “weggegeven”.
- 4.4 Aangaande de stelling van appellant dat in het kader van de *peer assessment* meegewogen had moeten worden dat hij bij de herkansing meer werk heeft gedaan dan zijn groepsgenoot overweegt het college dat het zorgvuldiger was geweest indien verweerster ter zitting in staat was geweest hier op te antwoorden. Het college stelt vast dat uit het beoordelingsformulier aan de hand waarvan het cijfer tot stand is gekomen weliswaar niet blijkt dat een *peer assessment* in de beoordeling is meegenomen, maar het college volgt de redenering van verweerster dat een dergelijke omstandigheid er niet toe kan leiden dat appellant dan wél een voldoende krijgt.
- 4.5 Het college overweegt op basis van hetgeen appellant in zijn beroepschrift heeft aangevoerd en het verhandelde ter zitting, gelet op de marginale toets die het college kan aanleggen, geen aanknopingspunten te zien voor het oordeel dat de beoordeling niet zorgvuldig tot stand is gekomen.

4.6 Ten aanzien van het beroep van appellant op de hardheidsclausule voor toelating tot de masteropleiding overweegt het college verweerder te kunnen volgen in haar redenering dat het niet voldoen aan de voorwaarden geen grond is om tot het oordeel te komen dat sprake is van een bijzondere omstandigheid op grond waarvan een extra tentamenkans zou moeten worden geboden om als nog kans te maken op toelating tot de master.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 9 februari 2017 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.